Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

13. července 2017 *

„Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH) – Článek 58 odst. 2 – Povolování – Látky vzbuzující mimořádné obavy – Osvobození – Nařízení, kterým se mění příloha XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 – Zahrnutí oxidu chromového na seznam látek podléhajících povolení“

Ve věci C-651/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 4. prosince 2015,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a další, zastoupené C. Mereuem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

navrhovatelky,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená K. Mifsud-Bonnicim a K. Talabér-Ritz, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

podporovaná:

Francouzskou republikou, zastoupenou D. Colasem a J. Trabandem, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí řízení o kasačním opravném prostředku,

Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA), zastoupenou W. Broerem a M. Heikkilä, jako zmocněnci,

Assogalvanica a dalšími, zastoupenými C. Mereuem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

vedlejšími účastníky řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, C. G. Fernlund (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a dalších 185 navrhovatelek, jejichž jména jsou uvedena v příloze I tohoto rozsudku (dále společně jen „VECCO a další“), domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 25. září 2015, VECCO a další v. Komise (T-360/13, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:695), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu znějící na částečné zrušení nařízení Komise (EU) č. 348/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2013, L 108, s. 1).

Právní rámec

2 Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1, a oprava Úř. věst. 2007, L 136, s. 3), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1) (dále jen „nařízení REACH“), nadepsaný „Účel a oblast působnosti“, v odst. 1 stanoví:

„Účelem tohoto nařízení je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, včetně podpory alternativních metod hodnocení rizik látek, a volný pohyb látek na vnitřním trhu za současného zvýšení konkurenceschopnosti a inovace.“

3 Podle článku 55 nařízení REACH:

„Cílem této hlavy je zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit, aby rizika plynoucí z látek vzbuzujících mimořádné obavy byla náležitě kontrolována a aby tyto látky byly postupně nahrazeny vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné. Za tímto účelem všichni výrobci, dovozci a následní uživatelé žádající o povolení analyzují dostupnost alternativních látek a zváží jejich rizika a technickou a ekonomickou uskutečnitelnost náhrady.“

4 Článek 57 nařízení REACH uvádí kritéria pro zahrnutí látek do přílohy XIV tohoto nařízení.

5 Článek 58 nařízení REACH stanoví:

„1. Případné rozhodnutí zahrnout do přílohy XIV látky uvedené v článku 57 se přijme postupem podle čl. 133 odst. 4. Pro každou látku stanoví:

a) identifikaci látky podle oddílu 2 přílohy VI;

b) podstatné vlastnosti látky uvedené v článku 57;

[…]

d) případná období přezkumu pro určitá použití;

e) případné použití nebo kategorie použití osvobozené od požadavku povolení a případné podmínky pro tato osvobození.

2. Použití nebo kategorie použití mohou být osvobozeny od požadavku povolení, je-li na základě stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, riziko náležitě kontrolováno. Při udělování těchto osvobození je třeba zohlednit zejména poměr rizika pro lidské zdraví a životní prostředí v souvislosti s povahou látky, například v případě, kdy se riziko mění v závislosti na fyzikální formě.

[…]“

6 Články 60 až 64 nařízení REACH se týkají řízení o udělování povolení.

Skutečnosti předcházející sporu

7 Z bodů 1 až 9 napadeného rozsudku vyplývá, že nařízením č. 348/2013 byl oxid chromový zahrnut do přílohy XIV nařízení REACH, aniž bylo uděleno osvobození pro některá použití nebo kategorie použití této látky na základě čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

8 Dne 8. července 2013 podaly VECCO a další žalobu znějící na zrušení nařízení č. 348/2013. Tribunál napadeným rozsudkem tuto žalobu zamítl a uložil VECCO a dalším náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

9 VECCO a další navrhují, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a rozhodl o jejich žalobě ve věci samé nebo vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé.

10 Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil společnosti VECCO a dalším náhradu nákladů řízení.

11 Francouzská republika, které bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise, a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), která vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise v prvním stupni, navrhují, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

12 VECCO a další předkládají tři důvody kasačního opravného prostředku. První a druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházejí z porušení čl. 58 odst. 2 nařízení REACH. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení. Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku jsou uplatňovány podpůrně pro případ, že prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku bude vyhověno.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 58 odst. 2 nařízení REACH

Argumentace účastníků řízení

13 První důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti bodům 28 až 53 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. 1998, L 131, s. 11; Zvl. vyd. 05/03, s. 279) ani směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) (Úř. věst. 2004, L 158, s. 50; Zvl. vyd. 05/05, s. 35) nejsou „zvláštními právními předpisy Společenství“, které stanoví „minimální požadavky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH. VECCO a další vytýkají Tribunálu, že provedl nesprávný výklad tohoto ustanovení.

14 Tribunál se podle jejich názoru dopustil v bodech 40 až 44 a 50 až 53 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení tím, že omezil rozsah osvobození upraveného v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH pouze na sekundární předpisy, které se týkají určitých a výslovně vyjmenovaných látek.

15 Podle VECCO a dalších se osvobození upravené v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH nepoužije na látky, ale na jejich použití. Není tedy nezbytné, aby předmětné látky byly konkrétně uvedeny v dotčených právních předpisech. VECCO a další v tomto ohledu zdůrazňují, že ECHA v dokumentu nadepsaném „Příprava třetího projektu doporučení látek, které mají být zahrnuty do přílohy XIV – Obecný přístup“ připustila, že použití, na které se vztahuje osvobození, zahrnují zejména třídění dle nebezpečnosti látky (karcinogenní, mutagenní nebo toxická pro reprodukci). Na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 41 napadeného rozsudku, nemůže takovýto výklad podle názoru navrhovatelek vážně ohrozit účel a fungování nařízení REACH.

16 VECCO a další tvrdí, že z účelu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH vyplývá, že nejprve je třeba se zabývat otázkou, zda unijní právní předpisy dostatečně zajišťují náležitou kontrolu rizik. Tři kritéria upravená v tomto ustanovení, jež se týkají existence „zvláštních právních předpisů Společenství“, které stanoví „minimální požadavky“ zajišťující, že „riziko [bude] náležitě kontrolováno“, tak musí být posuzována společně ve světle tohoto účelu, a nikoli odděleně, jak učinil Tribunál.

17 Podle VECCO a dalších by správný výklad čl. 58 odst. 2 nařízení REACH vedl Tribunál zaprvé k přezkumu otázky, zda jsou směrnice 98/24 a 2004/37 „zvláštní“ pro dotčené použití oxidu chromového v odvětví povrchové úpravy a elektrolytického pokovování, zadruhé, pokud tomu tak je, k určení, zda tyto stávající právní předpisy stanoví „minimální požadavky“, a zatřetí k prověření, zda tyto minimální požadavky dostatečně zajišťují náležitou kontrolu rizik.

18 Pokud jde o první kritérium upravené v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH, které se týká existence „zvláštních“ unijních právních předpisů, mají VECCO a další za to, že toto kritérium je splněno, protože použití nebo kategorie použití, pro které bylo osvobození požadováno, a sice procesy povrchové úpravy a elektrolytického pokovování za použití oxidu chromového, spadají do použití upravených směrnicí 98/24 a z důvodu klasifikace této látky jako karcinogenní i směrnicí 2004/37.

19 Pokud jde o druhé kritérium uvedené ve zmíněném ustanovení, VECCO a další mají za to, že Tribunál v bodech 37 a 43 napadeného rozsudku vyjmenoval „minimální požadavky“ stanovené ve směrnicích 98/24 a 2004/37. Neposoudil však, zda tyto požadavky konkrétně vedou k náležité kontrole rizik pro pracovníky v odvětví povrchové úpravy a elektrolytického pokovování.

20 Tribunál měl v bodě 40 napadeného rozsudku neprávem za to, že směrnice 98/24 stanoví pouze obecný rámec povinností zaměstnavatelů, kteří vystavují své zaměstnance chemickým rizikům. Tribunál měl kromě toho v bodě 44 napadeného rozsudku za to, že jelikož směrnice 98/24 nestanoví maximální hodnotu expozice dotčené látce na pracovišti, nelze se domnívat, že obsahuje „minimální požadavky“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH.

21 VECCO a další se domnívají, že stanovení minimálních hodnot expozice na pracovišti není jedinou ani nejlepší metodou řízení chemických rizik. Neexistence takových minimálních hodnot, pokud jde o oxid chromový, nedostačuje k tomu, aby se bylo možné domnívat, že směrnice nestanoví „minimální požadavky“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH.

22 Pokud jde o kritérium týkající se náležité kontroly rizik, VECCO a další se pozastavují nad bodem 64 napadeného rozsudku, ve kterém měl Tribunál za to, že z důvodu neexistence zvláštních právních předpisů Společenství, které ukládají minimální požadavky, nebylo možné ověřit, zda je toto kritérium splněno. Tento „povrchní“ výklad opomíjí dle jejich názoru z právního hlediska celkový cíl sledovaný v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH a z faktického hlediska všechny důkazy předložené v rámci diskuze, které měly sloužit k prokázání skutečnosti, že rizika, kterým jsou pracovníci v odvětví povrchové úpravy a elektrolytického pokovování vystaveni a která souvisejí s oxidem chromovým, jsou náležitě kontrolována unijními právními předpisy.

23 Komise odmítá výklad navrhovaný VECCO a dalšími, podle kterého se čl. 58 odst. 2 nařízení REACH uplatní na použití, a nikoliv na látky. Tento orgán souhlasí s úvahou, na základě které měl Tribunál za to, že nebylo nezbytné přezkoumat použití, na něž se vztahují směrnice 98/24 a 2004/37, protože tyto směrnice nejsou ve vztahu k oxidu chromovému zvláštní.

24 ECHA se připojuje k argumentaci Komise. Normotvůrce dle jejího názoru nestanovil automatické osvobození od povolovacího mechanismu pro všechna použití, na která se vztahují směrnice 98/24 a 2004/37.

25 Totéž platí v případě Francouzské republiky, která má za to, že směrnice 98/24 a 2004/37 nejsou zvláštními právními předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH.

Závěry Soudního dvora

26 Pro účely odpovědi na tento první důvod kasačního opravného prostředku je třeba připomenout kontext, ve kterém se použije režim osvobození upravený v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH.

27 V tomto ohledu z čl. 1 odst. 1 nařízení REACH vyplývá, že jeho účelem je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, včetně podpory alternativních metod hodnocení rizik látek, a volný pohyb látek na vnitřním trhu za současného zvýšení konkurenceschopnosti a inovace. Za tímto účelem zavádí toto nařízení integrovaný systém kontroly chemických látek zahrnující jejich registraci, hodnocení, jakož i povolování a případná omezení jejich používání (viz zejména rozsudek ze dne 15. března 2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 20).

28 Jak zdůrazňují zejména body 69 a 70 odůvodnění nařízení REACH, zvláštní pozornost věnuje toto nařízení takzvaným „látkám vzbuzujícím mimořádné obavy“. Na tyto látky se totiž vztahuje povolovací režim, který upravuje hlava VII tohoto nařízení. Z článku 55 uvedeného nařízení vyplývá, že cílem tohoto povolovacího režimu je „zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit, aby rizika plynoucí z látek vzbuzujících mimořádné obavy byla náležitě kontrolována a aby tyto látky byly postupně nahrazeny vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné“ (viz zejména rozsudek ze dne 15. března 2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 21).

29 První etapou tohoto povolovacího režimu je proces identifikace látek vzbuzujících mimořádné obavy na základě kritérií uvedených v článku 57 nařízení REACH. Druhou etapou je zařazení těchto látek na seznam látek podléhajících povolení, který tvoří přílohu XIV tohoto nařízení, a třetí a poslední etapa se týká postupu vedoucího případně k povolení látky vzbuzující mimořádné obavy (viz zejména rozsudek ze dne 15. března 2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 22).

30 Za účelem zajištění soudržnosti mezi povolovacím režimem upraveným v příloze VII nařízení REACH a ostatními unijními právními a správními předpisy určenými na ochranu lidského zdraví a životního prostředí před riziky vzešlými z použití chemických látek, umožňuje čl. 58 odst. 2 tohoto nařízení, aby určitá použití nebo kategorie použití byly osvobozeny od požadavku povolení, „je-li na základě stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, riziko náležitě kontrolováno“.

31 Z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že určitá použití nebo kategorie použití látky vzbuzující mimořádné obavy mohou být osvobozeny od požadavku povolení, jsou-li splněny dvě podmínky. Tyto podmínky se týkají existence „stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, a toho, že na základě těchto předpisů je „riziko náležitě kontrolováno“. Z jednoznačného znění tohoto ustanovení rovněž vyplývá, že tyto podmínky jsou kumulativní, takže – jak v podstatě rozhodl Tribunál v bodech 32 a 64 napadeného rozsudku – k tomu, aby osvobození muselo být zamítnuto, stačí, že není splněna již jedna z těchto podmínek.

32 Restriktivní výklad tohoto ustanovení je kromě toho nutný z důvodu, že má toto ustanovení povahu výjimky.

33 Pokud jde o otázku, zda směrnice 98/24 a 2004/37 spadají do první z těchto podmínek, je třeba určit, zda mohou být tyto směrnice považovány za zvláštní právní předpisy, které stanoví minimální požadavky týkající se lidského zdraví a životního prostředí pro použití látky.

34 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být význam a dosah výrazu „zvláštní právní předpisy“, který nařízení REACH nijak nedefinuje, určeny v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém je použit, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž je součástí (obdobně viz rozsudek ze dne 24. června 2015, Hotel Sava Rogaška, C-207/14, EU:C:2015:414, bod 25 a citovaná judikatura).

35 Obvyklý význam přídavného jména „zvláštní“ v běžném jazyce odkazuje na to, co je příznačné nějakému druhu, co je mu vlastní a co jej odlišuje od jiných druhů, a může být opakem toho, co je obecné. Podle tohoto obvyklého významu musí být výraz „zvláštní právní předpisy“ použitý v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH vykládán v tom smyslu, že se týká přinejmenším každé směrnice nebo každého nařízení, jež upravují zvláštní pravidla pro látku, která je posuzována. Tento výraz je třeba chápat jako protiklad k právním předpisům, které upravují skupinu látek nebo použití či kategorii použití, které jsou definovány obecně a abstraktně.

36 VECCO a další však mají za to, že osvobození upravené v čl. 58 odst. 2 nařízení REACH se týká použití nebo kategorií použití, a nikoliv látek. Za účelem určení, zda se toto osvobození použije, proto není třeba prověřovat, zda je dotčená látka výslovně uvedena v příslušných právních předpisech, nýbrž zda tyto právní předpisy umožňují v praxi náležitě kontrolovat rizika spojená s použitími nebo kategoriemi použití uvažovanými pro tuto látku. Tribunál se tudíž podle navrhovatelek dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že směrnice 98/24 a 2004/37 nejsou zvláštními právními předpisy, které stanoví minimální požadavky, z důvodu, že tyto směrnice výslovně neuvádějí oxid chromový.

37 I když je v tomto ohledu pravda, že první věta čl. 58 odst. 2 nařízení REACH neodkazuje na pojem „látka“, ale pouze na pojmy „použití“ či „kategorie použití“, nic to nemění na tom, že mechanismus osvobození předpokládá neoddělitelnou vazbu mezi látkou a jejími použitími nebo kategoriemi použití.

38 Cílem nařízení REACH, jak vyplývá z jeho názvu a celkové systematiky, je totiž regulovat látky. Povolovací režim upravený v hlavě VII tohoto nařízení se týká konkrétněji látek, které jsou vzhledem ke svým daným vlastnostem považovány za látky vzbuzující mimořádné obavy a které z toho důvodu musí být postupně nahrazeny.

39 Jak vyplývá z článku 55 uvedeného nařízení, mohou být tyto látky uváděny na trh pouze na základě povolení, které má zajistit, že rizika, která použití těchto látek přináší, jsou náležitě kontrolována. Z toho důvodu jsou před udělením povolení na základě článku 60 téhož nařízení posouzena rizika za podmínek stanovených v článku 64 tohoto nařízení.

40 Rozhodnutí zařadit látku do přílohy XIV nařízení REACH kromě toho musí podle čl. 58 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení uvádět zejména případné použití nebo kategorie použití osvobozené od požadavku povolení a případné podmínky pro tato osvobození.

41 Mimoto, jak Tribunál v podstatě právem uvedl v bodech 41 a 44 napadeného rozsudku, výklad čl. 58 odst. 2 nařízení REACH obhajovaný VECCO a dalšími by mimo jiné znamenal, že by každá karcinogenní látka kategorie I nebo II musela být nezbytně osvobozena od požadavku povolení pro tato použití v profesionálním prostředí z toho důvodu, že směrnice 2004/37 upravuje tento typ použití pro všechny karcinogenní látky. Takový výklad je neslučitelný jak se zněním tak účelem povolovacího režimu upraveného v hlavě VII nařízení REACH, pokud jde o látky vzbuzující mimořádné obavy, jako jsou karcinogenní látky kategorie I nebo II.

42 V projednávaném případě proto Tribunál správně konstatoval, že směrnice 98/24 a 2004/37 neobsahují žádné ustanovení týkající se oxidu chromového, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, a nedopustil se tedy nesprávného právního posouzení, když z důvodů uvedených v bodech 37 až 45 napadeného rozsudku rozhodl, že tyto směrnice nejsou „zvláštními právními předpisy“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení REACH. Tribunál tak mohl v bodě 63 napadeného rozsudku právem dospět k závěru, že první ze dvou podmínek uložených tímto ustanovením nebyla splněna, a tak v bodě 66 napadeného rozsudku odůvodnit zamítnutí žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 58 odst. 2 nařízení REACH.

43 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být již z tohoto důvodu zamítnut jako neopodstatněný.

44 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku byly uplatňovány podpůrně pro případ, že prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku bude vyhověno. Vzhledem k tomu, že byl první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut, je třeba druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako irelevantní.

K nákladům řízení

45 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

46 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

47 Podle čl. 184 odst. 4 téhož jednacího řádu může Soudní dvůr rozhodnout, že vedlejší účastník řízení v prvním stupni, který se účastnil písemné nebo ústní části řízení před Soudním dvorem, ponese vlastní náklady řízení.

48 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a VECCO a další neměly ve věci úspěch, je důvodné jim uložit, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

49 Francouzská republika jakožto vedlejší účastnice řízení o kasačním opravném prostředku ponese vlastní náklady.

50 ECHA jakožto vedlejší účastnice řízení v prvním stupni ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a další navrhovatelky, jejichž jména jsou uvedena v příloze I tohoto rozsudku, ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

3) **Francouzská republika a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.

PŘÍLOHA I

Seznam navrhovatelek

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), se sídlem v Memmingenu (Německo),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, se sídlem v Ulmu (Německo),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, se sídlem v Norimberku (Německo),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, se sídlem v Langenfeldu (Německo),

AL-Oberflächenveredelungsgesellschaft mbH, se sídlem ve Wuppertalu (Německo),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, se sídlem v Essenu (Německo),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, se sídlem v Mosbachu (Německo),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, se sídlem v Hemeru (Německo),

August Sure KG, se sídlem v Lüdenscheidu (Německo),

Baaske Oberflächenveredelung GmbH, se sídlem ve Wuppertalu,

Hartchrom Beck GmbH, se sídlem v Güglingenu (Německo),

Bredt GmbH, se sídlem v Meschede (Německo),

Breidert Galvanic GmbH, se sídlem v Darmstadtu (Německo),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, se sídlem v Oberndorf am Neckar (Německo),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, se sídlem v Baden-Badenu (Německo),

C. Hübner GmbH, se sídlem v Marktoberdorfu (Německo),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, se sídlem v Hemer-Bredenbruch (Německo),

Detlef Bingen GmbH, se sídlem v Langenfeldu,

Dittes Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Kelternu (Německo),

Duralloy Süd GmbH, se sídlem ve Villingen-Schwenningen (Německo),

Durochrom-Bogatzki, se sídlem v Oberndorf am Neckar,

Metallveredelung Emil Weiß GmbH & Co. KG, se sídlem v Mitwitz (Německo),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, se sídlem ve Wittenu (Německo),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu (Německo),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., se sídlem v Tribergu (Německo),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, se sídlem v Lahru (Německo),

Galvano Herbert Geske eK, se sídlem v Solingenu,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, se sídlem v Emmeringu (Německo),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, se sídlem v Hamburku,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, se sídlem v Mömbrisu (Německo),

Groz-Beckert KG, se sídlem v Albstadtu (Německo),

GTW GmbH, se sídlem ve Werlu (Německo),

GWC Coating GmbH, se sídlem veVillingen-Schwenningen,

Hartchrom Beuthel GmbH, se sídlem ve Schwelmu (Německo),

Hartchrom Erb GmbH, se sídlem ve Weiterstadtu (Německo),

Hartchrom GmbH, se sídlem v Karlsruhe (Německo),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, se sídlem v Blumbergu (Německo),

Hartchrom Schoch GmbH, se sídlem v Sternenfelsu (Německo),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, se sídlem v Sternenfelsu,

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Herrschingu (Německo),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, se sídlem v Mainaschaff (Německo),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, se sídlem v Arnsbergu (Německo),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, se sídlem v Lampertheimu (Německo),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, se sídlem v Goldbachu (Německo),

Henry Gevekoth GmbH, se sídlem v Hamburku,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, se sídlem v Lübecku (Německo),

HFJ Galvano Kiel GmbH, se sídlem v Kielu (Německo),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, se sídlem ve Viersenu (Německo),

Imhof Hartchrom GmbH, se sídlem v Karlstadtu (Německo),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, se sídlem v Iserlohnu (Německo),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, se sídlem v Iserlohn-Simmern (Německo),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, se sídlem v Bad Essen (Německo),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, se sídlem ve Wuppertalu,

Kreft & Röhrig GmbH, se sídlem v Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Německo),

Kriebel Metallveredelung GmbH, se sídlem v Kirschfurtu (Německo),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, se sídlem v Seligenstadtu (Německo),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, se sídlem v Kaufbeurenu (Německo),

L B – Oberflächentechnik GmbH, se sídlem ve Wuppertalu,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, se sídlem v Albstadtu (Německo),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, se sídlem v Düsseldorfu (Německo),

Montanhydraulik GmbH, se sídlem v Holzwickede (Německo),

Morex SpA, se sídlem v Crespano del Grappa (Itálie),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, se sídlem v Hösbachu (Německo),

MSC/Copperflow Ltd, se sídlem v Boltonu, Greater Manchester (Spojené království),

Neumeister Hydraulik GmbH, se sídlem v Neuenstadt am Kocher (Německo),

Nießer Metallveredelung GmbH, se sídlem v Röthenbach an der Pegnitz (Německo),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, se sídlem v Ganderkesee (Německo),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, se sídlem v Limburgu (Německo),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, se sídlem v Sundernu (Německo),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, se sídlem v Hagenu (Německo),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, se sídlem ve Schwerinu (Německo),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, se sídlem v Bitterfeld-Wolfen (Německo),

Rahrbach GmbH, se sídlem v Heiligenhausu (Německo),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, se sídlem v Mülheim an der Ruhr (Německo),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, se sídlem v Bielefeldu (Německo),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, se sídlem v Herzogenaurachu (Německo),

Scherer GmbH, se sídlem v Haslach im Kinzigtal (Německo),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, se sídlem v Büttelbornu (Německo),

Schnarr Metallveredlung GmbH, se sídlem ve Waiblingenu (Německo),

Schornberg Galvanik GmbH, se sídlem v Lippstadtu (Německo),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, se sídlem ve Velbertu (Německo),

Schulte Hartchrom GmbH, se sídlem v Arnsbergu,

Schwing GmbH, se sídlem v Sankt Stefan im Lavanttal (Rakousko),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, se sídlem v Riedlingenu (Německo),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, se sídlem v Heiligenhausu,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Hildesheimu (Německo),

Süss Oberflächentechnik GmbH, se sídlem ve Wetzlaru (Německo),

Thoma Metallveredelung GmbH, se sídlem v Heimertingenu (Německo),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, se sídlem ve Viersenu (Německo),

Walzen-Service-Center GmbH, se sídlem v Oberhausenu (Německo),

Wavec GmbH, se sídlem v Eisenhüttenstadtu (Německo),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, se sídlem v Hannoveru (Německo),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, se sídlem v Solingenu,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, se sídlem ve Velbertu,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, se sídlem v Ense (Německo),

Wissing Hartchrom GmbH, se sídlem v Lohmaru (Německo),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, se sídlem ve Wertheimu (Německo),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu,

Siegfried Boner eK, se sídlem ve Villingen-Schwenningen,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, se sídlem v Bruchmühlbach-Miesau (Německo),

C + C Krug GmbH, se sídlem ve Velbertu,

Collini GmbH, se sídlem v Apergu (Německo),

Collini Gesellschaft mbH, se sídlem v Hohenemsu (Rakousko),

Collini GmbH, se sídlem v Marchtrenku (Rakousko),

ColliniWien GmbH, se sídlem ve Vídni (Rakousko),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, se sídlem v Burscheidu (Německo),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, se sídlem v Katzenelnbogenu (Německo),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, se sídlem v Iserlohnu,

Galvano Wittenstein GmbH, se sídlem v Solingenu,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, se sídlem v Remscheidu (Německo),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, se sídlem v Lüdenscheidu,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, se sídlem v Gosheimu (Německo),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, se sídlem v Treuenu (Německo),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, se sídlem v Turgi (Švýcarsko),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Linci (Rakousko),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, se sídlem v Schorndorfu (Německo),

Kammin Metallveredelung KG, se sídlem v Friesenheimu (Německo),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, se sídlem v Ispringenu (Německo),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, se sídlem v Maria Enzersdorf (Rakousko),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, se sídlem v Neusäßu (Německo),

KME Germany GmbH & Co. KG, se sídlem v Osnabrücku (Německo),

Lahner KG, se sídlem v Brunn am Gebirge (Rakousko),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, se sídlem v Lindenbergu (Německo),

MTU Aero Engines AG, se sídlem v Mnichově (Německo),

MTU Maintenance Hannover GmbH, se sídlem v Langenhagenu (Německo),

Münze Österreich AG, se sídlem ve Vídni,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, se sídlem v Drážďanech (Německo),

Orbis Will GmbH + Co. KG, se sídlem v Ahausu (Německo),

Riag Oberflächentechnik AG, se sídlem ve Wängi (Švýcarsko),

Franz Rieger Metallveredlung, se sídlem ve Steinheim am Albuch (Německo),

Saxonia Galvanik GmbH, se sídlem v Halsbrückenu (Německo),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, se sídlem v Heilbronnu (Německo),

G. Schwepper Beschlag GmbH & Co, se sídlem v Heiligenhausu,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Barsbüttelu (Německo),

Stahl Judenburg GmbH, se sídlem v Judenburgu (Rakousko),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, se sídlem v Krieglachu (Rakousko),

STI Surface Technologies International Holding AG, se sídlem v Steinachu (Švýcarsko),

Witech GmbH, se sídlem v Remscheidu,

Kurt Zecher GmbH, se sídlem v Paderbornu (Německo),

De Martin AG, Metallveredelung, se sídlem ve Wängi,

Hattler & Sohn GmbH, se sídlem ve Villingen-Schwenningen,

Alfacrom 2000 Srl, se sídlem ve Fiume Veneto (Itálie),

F.LLI Angelini Sud Srl, se sídlem v Arzanu (Itálie),

Bertola Srl, se sídlem v Marene (Itálie),

Bugli Srl, se sídlem v Scandicci (Itálie),

Burello Srl, se sídlem v Pavia di Udine (Itálie),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, se sídlem ve Scorzé (Itálie),

Casprini Gruppo Industriale SpA, se sídlem v Cavrilii (Itálie),

CFG Rettifiche Srl, se sídlem v Argentě (Itálie),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, se sídlem v Esine (Itálie),

Cromatura Dura Srl, se sídlem v Lozze (Itálie),

Cromital Srl, se sídlem v Parmě (Itálie),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, se sídlem v Salzanu (Itálie),

Cromogalante Srl, se sídlem v Padově (Itálie),

Cromotrevigiana Srl, se sídlem v Ponzano Veneto (Itálie),

Elezinco Srl, se sídlem v Castelfidardu (Itálie),

Galvanica Nobili Srl, se sídlem v Marano sul Panaro (Itálie),

Galvanotecnica Vignati Srl, se sídlem v Canegrate (Itálie),

Galvitek Srl, se sídlem ve Veroně (Itálie),

Gilardoni Vittorio Srl, se sídlem v Mandello del Lario (Itálie),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, se sídlem ve Villorbě (Itálie),

La Galvanica Trentina Srl, se sídlem v Roveretu (Itálie),

Nicros Srl, se sídlem v Coneglianu (Itálie),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, se sídlem v Mondovì (Itálie),

Rubinetterie Zazzeri SpA, se sídlem v Incisa Valdarno (Itálie),

Silga SpA, se sídlem v Castelfidarnu (Itálie),

Surcromo Di Suttora Marco, se sídlem v Pieve Emanuele (Itálie),

Tobaldini SpA, se sídlem v Altavilla Vicentina (Itálie),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, se sídlem ve Vedelagu (Itálie),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, se sídlem v Iserlohnu,

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, se sídlem ve Waidhofen an der Thaya (Rakousko),

Saueressig GmbH & Co. KG, se sídlem ve Vredenu (Německo),

Saueressig Polska sp. z o.o., se sídlem v Tarnowo Podgórne (Polsko),

Wetzel GmbH, se sídlem v Grenzach-Wyhlen (Německo),

Wetzel sp. z o.o., se sídlem v Duchnowě (Polsko),

Apex Cylinders Ltd, se sídlem v Bristolu (Spojené království),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, se sídlem v Burscheidu,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, se sídlem ve Friedbergu (Německo),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, se sídlem v Burscheidu,

Federal-Mogul Operations France SAS, se sídlem v Saint-Jean-de-la-Ruelle (Francie),

Dietmar Schrick GmbH, se sídlem v Solingenu,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, se sídlem v Breda di Tiave (Itálie),

Hartchromwerk Brunner AG, se sídlem v Sankt Gallenu (Švýcarsko),

Schulz Hartchrom GmbH, se sídlem v Hamburku.

PŘÍLOHA II

Seznam vedlejších účastníků řízení v prvním stupni

Evropská agentura pro chemické látky (ECHA),

Assogalvanica, se sídlem v Padově (Itálie),

Ecometal, se sídlem v Trevisu (Itálie),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), se sídlem v Lovani (Belgie),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), se sídlem ve Vídni,

Surface Engineering Association (SEA), se sídlem v Birminghamu (Spojené království),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), se sídlem v Hildenu (Německo),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, se sídlem v Codognè (Itálie),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Schwaigernu (Německo),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, se sídlem v Ulmu (Německo),

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), se sídlem v Schiu (Itálie),

Aros Hydraulik GmbH, se sídlem v Memmingenu,

Berndorf Band GmbH, se sídlem v Berndorfu (Rakousko),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, se sídlem v Krefeldu (Německo),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, se sídlem v Herrlingenu (Německo),

Goldhofer AG, se sídlem v Memmingenu,

Heidelberger Druckmaschinen AG, se sídlem v Heidelbergu (Německo),

Huhtamaki Flexible Packaging Deutschland GmbH & Co. KG, se sídlem v Ronsbergu (Německo),

ITW Automotive Products GmbH, se sídlem v Hodenhagenu (Německo),

Josef Van Baal GmbH, se sídlem v Krefeldu,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, se sídlem v Großschirmě (Německo),

Kniggendorf & Kögler GmbH, se sídlem v Laatzenu (Německo),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, se sídlem v Kirchdorfu (Německo),

Max Hilscher GmbH, se sídlem v Dornstadtu (Německo),

Mora Metrology GmbH, se sídlem v Aschaffenburgu (Německo),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, se sídlem v Nohra (Německo),

Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, se sídlem v Hamburku,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, se sídlem v Pforzheimu (Německo),

Roland Merz, s bydlištěm v Ober-Ramstadtu (Německo),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, se sídlem ve Vídni,

SML Maschinengesellschaft mbH, se sídlem v Lenzingu (Rakousko),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, se sídlem v Duisburgu (Německo),

Windmöller & Hölscher KG, se sídlem v Lengerichu (Německo).